

den politiske Forhandling om Samlingens ogsaa ganske naturligt, at de to andre Partier i Kraft af deres egen Beslutning har maattet være udenfor visse Aftaler, som har ført til disse Lovforslag.

Til Slut skal jeg gøre et Par Bemærkninger til de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Rode fremsatte angaaende Samarbejdet mellem de to Regeringspartier, om man saa maa kalde dem. Dette Samarbejde kaldte det ærede Medlem unaturligt og sagde, at man ikke paa noget Tidspunkt fra radikal Side har gjort Forsøg paa at sprænge det. Hvilken Fornøjelse de radikale Partier saa har haft af visse Handlinger, de har foretaget sig, hører velsagtens til de Gaader, man aldrig faar løst. Imidlertid, det faar nu være, det afgørende er jo det andet, nemlig om et saadant Samarbejde er naturligt, eller det ikke er det. Det ærede Medlem mener, det er unaturligt — hvilken Begrundelse har det ærede Medlem derfor? Hvorledes har Stillingen i de senere Aar udviklet sig i andre Lande? Har man ikke netop dér set et Samarbejde af lignende Art? Har ikke Begivenhederne i ikke ganske faa Lande vist, at de tidligere radikale Partier er gaaet en Opløsningsperiode i Møde, idet den haarde Tid, vi nu en Gang lever i, ikke har givet særlige Levemuligheder for de, om jeg saa maa sige, overliberale Tendenser, som de radikale Partier har været tilbøjelige til at udvise. Tvært imod den Antagelse, det ærede Medlem har gjort sig til Talsmand for, vil jeg hævde, at det er saare lykkeligt for dette Land, hvis det skulde vise sig, at der er Muligheder for Samarbejde mellem disse to Partier ud i en nogenlunde lang Fremtid, og det af den Grund, at et Samarbejde mellem de to Partier betyder, at Landets Konservatisme og Byernes Liberalisme, at disse to Strømninger, om man saa maa sige, indenfor rimelige Grænser har vist Evne til at bøje sig saa meget mod hinanden, at de kan se, at af Hensyn til den ene Side kan vi i den Retning ikke gaa videre, og af Hensyn til den anden Side maa vi gaa saa og saa vidt. Det er mig en stor Tilfredsstillelse at have hørt, at den højtærede Statsminister haaber, at det loyale Samarbejde, der hidtil har fundet Sted med særligt Henblik paa at skabe økonomisk Balance, maa kunne fortsættes, sikkerlig til afgjort Held for Landet ogsaa i det Aar, der kommer.

Rode: Paa dette Tidspunkt og for denne tomme Sal og næsten tømte Ministerbænke er der først Anledning til at minde om, at det var paa Foranledning af Regeringspartierne, man i sin Tid udsatte

finansielle og andre Resultater, indtil en gunstig Lejlighed vilde frembyde sig ved Tillægsbevillingslovens Behandling. Det maa da siges at være en udsøgt Hensynsfuldhed, efter at Oppositionen ikke mindst indenfor Finansudvalget har bestræbt sig paa enhver Maade for at fremme Arbejdet paa Finansloven, at den høje Regering, da denne Dag er udvalgt til at føre Debatten om Tillægsbevillingsloven, fastsætter to Ministermøder eller Møder med andre til Kl. 4, saaledes at man derigennem tvinges til at afbryde Kl. 4, udsætte Mødet til Kl. 8 og derved til at staa og forhandle om disse Sager til Kl. 2—3 om Natten. Jeg vil henstille til den højtærede Formand som Medlem af Udvalget for Forretningsordenen, om det ikke under disse Forhold kunde være hensigtsmæssigt i Forretningsordenen at indsætte en Bestemmelse om, at Afstemning skal finde Sted ved Afslutningen af Forhandlingerne. Saa vilde i alt Fald Regeringspartierne Medlemmer være nødt til at opholde sig her i Bygningen, naar vi har en saadan Forhandling, og derigennem tage Konsekvensen af den Fremgangsmaade, de anvender.

Formanden: Da Forretningsordenen har været til Behandling i Udvalget for Forretningsordenen, har det ærede Medlems Parti haft Lejlighed til at stille et saadant Forslag.

Rode: Det er nu, der frembyder sig en Lejlighed til at se, om et saadant Forhold ikke kunde være Genstand for Forhandling. At Oppositionens Medlemmer under saadanne Forhold, bortset fra de enkelte, der er nødsaget til at blive, gaar, betragter jeg som naturligt, men Regeringspartierne Medlemmer skulde være tvunget til at være til Stede. Under disse Omstændigheder skal jeg kun sige et Par Bemærkninger til den højtærede Statsminister og til den højtærede Justitsminister og en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som talte sidst. De øvrige, som har henvendt sig til mig, vil sikkert undskylde, at jeg ikke besvarer deres Udtalelser.

Den højtærede Statsminister udtalte her noget, han har sagt før, som jeg dog ikke troede, han vilde gentage, at hans Vanskeligheder stammede fra, at Skatterne, navnlig Formue- og Indkomstskatten, svigtede i 1920—21. Dette er ganske urigtigt. Skatterne svigtede ikke i 1920—21, de gav aldeles ikke mindre, end de var beregnet til at give, og hvad de gav mindre i Forhold til 1919—20, er kun lidt. De gav 543 Mill. Kr. imod 575, Indkomst- og Formueskatten gav 301 Mill. Kr. mod 325.